

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1210/2025
02.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Игора Жарковића и других, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Жарковића, адвоката Ненада Буље, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 9/24 од 02.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 216/25 од 25.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Жарковића, адвоката Ненада Буље, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 9/24 од 02.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 216/25 од 25.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 9/24 од 02.12.2024. године окривљени Игор Жарковић оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) године, и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.10.2023. године па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а ако новчану казну не плати у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, окривљени Александар Живковић оглашен је због кривичног дела

разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.10.2023. године до 02.12.2024. године, и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 02.12.2024. године па надаље. Окривљеном Игору Жарковић је, на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то један аутомат са олученом цеви, марке „STEN“, модел „МК2“, видљивог фабричког броја ..., калибра 9x19 милиметара. Истом пресудом, окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а оштећени АА је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 216/25 од 25.06.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Игора Жарковића, браниоца окривљеног Игора Жарковића, адвоката Ненада Буље, и браниоца окривљеног Александра Живковића, адвоката Далибора Катанчевића, а пресуда Вишег суда у Београду К 9/24 од 02.12.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Игора Жарковића, адвокат Ненад Буља, због повреде закона из „члана 485. став 1. ЗКП“, без означавања конкретне повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд „донесе потпуно другачију и закониту пресуду“.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Жарковића, адвоката Ненада Буље, доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Игора Жарковића, адвокат Ненад Буља, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из „члана 485. став 1. ЗКП“, без означавања конкретне повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, а у захтеву истиче да су побијане пресуде у погледу кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени Игор Жарковић оглашен кривим, засноване на доказима који су прибављени на незаконит начин јер је претресање стана и других просторија окривљеног Игора Жарковића обављено без наредбе суда, иако за то нису били испуњени законски услови обзиром да окривљени полицијске службенике није добровољно пустио у стан, већ су полицијски службеници у стан ушли помоћу кључа које су добили у фирми у којој је окривљени тог дана радио.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора жарковића, адвоката Ненада Буље, којом се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да јавни тужилац или овлашћена службена лица полиције могу изузетно без наредбе суда ући у стан или друге просторије и без присуства сведока предузети претресање стана и других просторија или лица која се ту затекну, уз сагласност држаоца стана и друге просторије.

Из списка предмета и то: потврде о уласку у стан и друге просторије и записника о претресању стана и других просторија ПУ за град Београд, УКП Друго одељење, оба од 24.10.2023. године, произлази да је након уласка у стан окривљеног Игора Жарковића у улици ... број .., у ..., у временском периоду од 18.15 часова до 19.35 часова, без наредбе суда извршено претресање стана и других просторија на основу члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, што је констатовано и у потврди и у записнику, у ком је такође констатовано да је окривљени позван да добровољно преда лица, односно предмете који се траже и да је поучен да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, чије присуство окривљени Игор Жарковић није захтевао. Из наведеног записника произилази и да је претресање стана обављено у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока, који су према констатацији на записнику, поучени о њиховој улози током спровођења претресања и исти су, уз овлашћена службена лица ПУ за град Београд, УКП Друго одељење и окривљеног Игора Жарковића, потписали записник без било каквих примедби, које окривљени није истакао ни у потврди о уласку у стан и друге просторије нити у потврди о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд, УКП Друго одељење број 62575/23 од 24.10.2023. године, која му је издата у складу са чланом 150. став 1. ЗКП.

Из изнетог стања у списима предмета, а супротно наводима захтева за заштиту законитости, јасно произилази да је улазак у стан и друге просторије окривљеног Игора Жарковића и њихово претресање извршено уз његову сагласност као држаоца стана без наредбе суда, у складу са чланом 158. став 1. тачка 1) ЗКП.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да је претресање стана и других просторија окривљеног Игора Жарковића, у конкретном случају, извршено у складу са одредбама члана 158. ЗКП којима су прописане претпоставке и поступак спровођења претресања стана и других просторија без наредбе суда, па докази који су на овај начин прибављени нису у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку и, насупрот наводима захтева, представљају законите доказе, који су могли бити коришћени у кривичном поступку, због чега су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Жарковића, адвоката Ненада Буље, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Игора Жарковића, адвокат Ненад Буља, истиче и да из снимка сигурносних камера јасно произилази да окривљени Игор Жарковић критичном приликом није употребио силу приликом одузимања кесе са новцем нити да је у руци држао пиштољ већ мобилни телефон, па се у његовим радњама, према мишљењу браниоца, стичу једино обележја кривичног дела крађе из члана 203. КЗ.

Према налажењу Врховног суда, на описан начин, изношењем сопствене оцене доказа и на основу тога закључака о правној квалификацији кривичног дела, бранилац окривљеног Игора Жарковића, адвокат Ненад Буља, указује на погрешно или

непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, коју овај суд није разматрао обзиром да не представља законски разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић